

Prof. Dr. Barış İlerigelen

Akademisyenlerimizi tanıttığımız sayfamızın bu haftaki konuğu Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Barış İlerigelen

Akademisyenlerimizi tanıttığımız sayfamızın bu haftaki konuğu

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Dr. Barış İlerigelen

Öz geçmişinizi anlatır mısınız?

1957 yılında İstanbul'da doğdum. İlkokulu Çapa İlkokulunda, Orta Okulu Özel İstanbul Kolejinde, Liseyi Kabataş Erkek Lisesinde tamamladım. 1974 yılında İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesine girdim. 1980 yılında mezun olduktan birkaç ay sonra Göztepe SSK hastanesinde çalışmaya başladım. 1982 yılında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi İç Hastalıkları Anabilim Dalında uzmanlık eğitimime başladım. 1986 yılında "İç Hastalıkları Uzmanı", 1989 yılında "İç Hastalıkları Doçenti" oldum. Kardiyolojinin iç hastalıklarından ayrı bir anabilim dalı olmasıyla birlikte kardiyoloji anabilim dalına geçtim. 1992 yılında "Kardiyoloji Uzmanı", 1996 yılında "Kardiyoloji Profesörü" oldum. Halen Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kardiyoloji Anabilim Dalında görevime devam ediyorum.

Doğduğum muhit olan Çapa'da ikamet etmeyi sürdürüyorum. Evliyim ve bir oğlum var.

Tıp mesleğini seçme nedeniniz nedir? Seçtiğiniz için memnun musunuz?

Tıp mesleğini seçmem, Kabataş Erkek Lisesinin bahçesinde babamla birlikte doldurduğumuz üniversite tercih formunda o dönemdeki puan sıralamasını dikkate alarak ilk sıralara tıp fakültelerini yazmamın sonucudur. Cerrahpaşa Tıp Fakültesini kazandığımı öğrendiğimde sevinmekten ziyade şaşırmıştım. Zira hekim olmak gibi bir idealim yoktu, babama yardımcı olmak ve ileride onun işini devam ettirebilmek açısından başka bir meslek daha uygundu. Ancak bilinçli olmasa da bu seçimin ne kadar yerinde olduğunu anlamam uzun sürmedi. Mesleğimden çok memnunum ve bunun bir- çok nedeni var. Birincisi en önemli konuda, sağlık konusunda insanlara yardımcı olabiliyorsunuz; ikincisi, bu sayede yeni ve gerçek dostlar kazanabiliyorsunuz; üçüncüsü ise sorumluluk anlayışınızı ve yaşam felsefenizi hızla geliştirebiliyorsunuz. Hekimlik yerine daha az zahmetle daha fazla maddi kazanç elde edebileceğim başka bir mesleği seçmediğim için kendimi şanslı buluyorum.

Sizce işinizin en zor tarafı nedir?

İşini severek yapan bir kişi için önemli bir zorluğun söz konusu olabileceğini düşünmüyorum. Ancak daha iyisini yapmaya çalışırken karşınıza çıkan dış etkenler bazen sizi zorlayabiliyor. Gerek hekim ve gerekse akademisyen olarak ben de zaman zaman bu zorlukları yaşıyorum.

Bir akademisyen nasıl olmalıdır? Nasıl tanımlarsınız?

Akademisyen olmanın getirdiği sorumluluklara sahip çıkmalı, tüm yaşamı boyunca ünvanına layık olmalı.

Branşınızda kendinize örnek aldığınız birisi var mı?

Kendime örnek aldığım belirli bir kişi yok. Ancak başta hocalarım olmak üzere bir çok meslektaşımın etkilendim ve etkilenmeye devam ediyorum.

Türkiye'deki sağlık ortamını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Öncelikle, hastalıklardan koruma yönündeki çabaları arttırmamız gerekiyor. Örneğin; ülkemizde kalp-damar hastalıklarının görülme sıklığı giderek artıyor. Bunun nedeni de biliniyor; giderek olumsuzlaşan yaşam tarzı. Dolayısıyla, sağlıklı diyet ve düzenli egzersiz alışkanlığını yaygınlaştırmalıyız. Sağlık hizmetlerine gelince; elbette daha iyi olmalı. Ancak kötümser olmak sorunlara çözüm getirmiyor. Biz sağlık elemanları olarak, çok zor koşullarda hastalara yardımcı olabilmek için büyük çaba gösteren meslektaşlarımızı örnek almalıyız.

Yurt dışında mesleki deneyiminiz oldu mu?

Evet, birkaç ay ile sınırlıydı, ama benim için çok önemli bir deneyimdi. Londra'nın St. Bartolomew's ve Leeds'in Killingbeck Hastanelerinde, ekokardiyografi laboratuvarlarında çalıştım.

Yurt dışında aynı işi yapmak ister miydiniz?

İstemezdim. Yurt dışında kısa bir süre kalınca iyi bir deneyim oluyor, ama süre uzayınca memleket hasreti ağır basıyor. Ayrıca kendi ülkemde daha yararlı olabileceğimi düşünüyorum; hastalarım, öğrencilerime ve meslektaşlarıma.

Yurt içi ve yurt dışı dergilerde yayımlanmış kaç yayınınız var?

Sayısını tam olarak bilmiyorum, ama kongre özetleri ile birlikte yurt içi dergilerde 100'ün üzerinde, yurt dışı dergilerde ise 30 civarında olduğunu söyleyebilirim. Bunların dışında 4 kitabın çeviri editörlüğünü yaptım ve 10 kitapta bölüm yazılarım var.

Çalıştığınız kurumla ilgili bilimsel ve akademik değerlendirmeniz nedir?

Öğrencilik dönemi ile birlikte toplam 33 yılımı geçirdiğim Cerrahpaşa Tıp Fakültesini çalıştığım kurum olarak değil, evim olarak görüyorum. Bu nedenle değerlendirmem objektif olmayabilir. Ancak Türkiye'nin en köklü fakültelerinden biri olarak oldukça başarılı olduğumuzu düşünüyorum.

YÖK Başkanı olsaydınız neleri değiştirdiniz?

Mevcut bir Yüksek öğretim Kanunu var ve YÖK Başkanının bu kanunu değiştirme yetkisi yok. Dolayısıyla YÖK Başkanı olsaydım bu kanunda yapılmasını uygun gördüğüm değişiklikleri, gerekçeleriyle ortaya koymak dışında bir şey yapamazdım.

Mesleğinizde hedeflediğiniz yere ulaşabildiniz mi?

Hekimlikte de, öğretim üyeliğinde de evet.

Mesleğinizle ilgili ilginç bir anınızı anlatır mısınız?

Göztepe SSK Hastanesinde, kendisinden mesleki ve sosyal konularda çok şey öğrendiğim merhum Dr. Sermet Gök ile birlikte poliklinik yapıyorduk. O günkü hasta sayımız 80 civarındaydı. Kendisi hastaların formalite işlemlerini yapıp reçetelerini yazarken, ben de tansiyonlarını ölçüp muayenelerini yapıyordum. Hipertansiyonu olan, orta yaştaki bir kadın hastamızın tansiyonunu ölçerken Dr. Sermet bey hastaya 'Brinerdin var mı?' şeklinde bir soru yöneltti. Hastamız bu soruyu 'Bir derdin var mı?' olarak anlayıp yakınmalarını anlatmaya başladı. Kendisini dinledik ve Brinerdin adlı ilacı yeniden reçeteledik. Neyse ki artık Brinerdin kullanımda değil.

Kendi sağlığınıza yeterli özeni gösterebiliyor musunuz?

Hastalarımın sağlığına gösterdiğim özeni kendi sağlığıma gösterdiğim söylenemez, ama yine de yeterli olduğunu düşünüyorum.

Tıp dışında uğraşlarınız ya da hobileriniz var mı?

Çocukluğumdan beri akordeon çalıyorum. Doçent olduktan sonra piyanoya başladım. Ortaokul yıllarımdan beri masa tenisi oynuyorum. Profesör olduktan sonra golfe başladım. Fotoğrafçılık merakım var. Müzik dinlemeyi ve sinema izlemeyi çok seviyorum.

Hiç "keşke" dediniz mi? Pişmanlıklarınız oldu mu?

Yalnızca bir kez. Göztepe SSK hastanesinde pratisyen hekim olarak çalıştığım dönemde, bir ay süreyle Elazığ Maden SSK hastanesinde görev yaptım. Altyapısı oldukça iyi, sağlık elemanı sayısı yeterli olduğu halde hastanede kadrolu bir hekim

yoktu ve geçici görev uygulaması yapılıyordu. İdari sorumluluğum vardı ve ben buna hazır değildim. İkinci gece, hastanedeki odamda gözlerimi tavana dikip “Ne yapacağım şimdi?” diye uzun uzun düşündüm ve kendi kendime “Keşke burada olmasaydım.” dedim. Zira ertesi gün bir hastanın otopsiyi yapılacaktı ve raporun altına imzamı atacaktım. Otopsiyi yaptık, rapor konusunda sorun çıkmadı ve üzerimden önemli bir yük kalktı. O gece çok rahat bir uyku çektim. Sonraki günlerde hastalara yardımcı olabildiğimi gördüm ve hastane personelinin yardımıyla idari konularda zorluk yaşamadım. Maden’den isteksiz ayrıldım, çünkü orada çok güzel günler geçirdim, çok candan dostlarım oldu ve kendimi oraya ait hissettim.

Ailenize yeterince vakit ayırabiliyor musunuz?

Elbette hayır. Onlarla birlikte geçirebildiğim süreyi elimden geldiğince arttırmaya çalışıyorum, ama yine de yeterli olmuyor.

Teşekkürler.